

03/2024

KOSMOS

Tijdschrift over de geesteswetenschap van Martinus

**Van Nieuwjaar
tot de zomer
of door het
paradijs naar
het koninkrijk
der hemelen**

**Joego-
slavische
ziener
profeteerde
over 'De
man uit
Scandinavië'**

**Over Martin
Marinkovic**

**Uit: Het
geïntellec-
tualiseerde
Christendom**

Inhoud

**Van Nieuwjaar tot de zomer
of door het paradijs naar het
koninkrijk der hemelen** **3**

**Joegoslavische ziener
profeteerde over 'De man uit
Scandinavië** **10**

Over Martin Marinkovic **14**

**Uit het boek: Het
geïntellectualiseerde
Christendom. Hoofdstuk 1 #9** **18**

Colofon

KOSMOS – Tijdschrift over de geesteswetenschap van Martinus

Versijnt 4 keer per jaar

Jaargang 51 – 03 / 2024

© 2024 Martinus Instituut, Kopenhagen, Denemarken

Een uitgave van

Stichting Martinus Centrum, Den Haag

info@martinuscentrum.nl

www.hetderdetestament.nl

www.martinus.dk/nl

Prijs voor 4 nummers per jaar €22,50
Informatiemateriaal wordt gratis toegestuurd.

IBAN: NL17 INGB 0002 6646 92

BIC: INGBNL2A

Redactie

Andreas Stroobant, Den Haag

Layout

Jan de With, Asperen

Druk

Happy Copy, Kopieer- & Printservice, Den Haag

Weergave van tekst- en beeldmateriaal uitsluitend na schriftelijke toestemming van het Martinus Instituut.

Informatie over het werk van Martinus

Het tijdschrift KOSMOS wordt uitgegeven om de lezer inzicht te geven in het wereldbeeld van Martinus (1890-1981), dat met zijn geesteswetenschappelijke analyses de lezer tot humaniteit en naastenliefde wil inspireren. Dit wereldbeeld, dat de geestelijke wetten en principes van het leven helder uiteenzet, heeft Martinus beschreven in zijn levenswerk: het Derde Testament. Het werd geschreven voor

mensen die een verklaring van het leven zoeken die zowel hun gevoel als hun intelligentie tevreden kan stellen, op verstand berust en logisch is. Martinus wilde zelf niet dat zijn werk tot de vorming van een sekte of vereniging zou leiden. Het is toegankelijk voor iedereen die de verklaring van de eeuwige levenswaarden in de vorm van logische gedachtenreeksen wil leren begrijpen.

Van Nieuwjaar tot de zomer of door het paradijs naar het koninkrijk der hemelen

Martinus

**In de duisternis, natte
sneeuw en kou van de
winter huist een verlangen
naar de lente en de zomer**

Omslag: Snowdrops, m.
Sali, 2015. Waterverf. SAL
(Bron: Pinterest)

1. Ons aardeleven is een grauwe en trieste winterdag in de kosmische kringloop

In de duisternis, natte sneeuw en kou van de winter huist een verlangen naar de lente en de zomer. Een verlangen naar licht en warmte, een verlangen naar zonnige dagen. Zodra we voorbij de kerst en de kortste dag zijn, zijn alle blikken en verwachtingen gericht op de prachtige tijd van de zomer. Dit principe van de verwachting, deze hoop op licht, vreugde en welzijn in de toekomst is een universeel principe. Dit principe laat zich niet alleen in de duistere tijd van de jaarkringloop of de winter gelden. Het geldt ook voor alle andere winterzones of tijden van duisternis in de verschillende kringlopen waar we doorheen gaan. Zoals u weet uit mijn kosmische analyses is ons aardeleven ook een kringloop – een soort jaar – die een winter, lente, zomer en herfst heeft, respectievelijk in de vorm van kindertijd, jeugd, volwassenheid en ouderdom. En net zoals deze kringloop uit dagen en nachten bestaat, vormt die zelf ook een soort dag in een grote kringloop. Ons bestaan is zo gigantisch, ons leven is zo allesomvattend dat zeventig jaar – zeventig is het jaar van de stof – in feite maar een etmaal zijn in een heel bepaalde grotere kringloop waar we ons ook in bevinden. Die kringloop is net als alle andere kringlopen ook ingedeeld in de vier onderdelen of seizoenen winter, lente, zomer en herfst. Volgens de eeuwige wetten van de natuur vormt ons huidige aardeleven een etmaal ergens in een van de seizoenen in die grote kringloop. Ons aardeleven is dus een dag of een etmaal in de winter, de lente, de zomer of de herfst van die kringloop. Omdat die kringloop geen fysieke kringloop is maar een mentale of geestelijke, kunnen we daarom aan onze mentaliteit, onze handelwijze en ons gedrag, ons gevoel, onze intelligentie en onze intuïtie, en aan de capaciteit van de overige basisenergieën en de hieruit voortvloeiende moraal in ons

optreden herkennen, waar we in de genoemde kosmische kringloop staan. Als onze moraal, onze manier van denken en ons gedrag het principe van de winter manifesteren – dat wil zeggen dat ons leven in ruime mate berust op zelfzucht of egoïsme, waardoor we ons meedogenloos met onze ellebogen opwerken ten koste van onze naaste en daarmee verdriet, leed, onderdrukking en armoede veroorzaken voor deze naaste – dan vormt ons huidige aardeleven nog slechts een winterse dag in de kosmische kringloop. Als we naar de wereld kijken en de relatie van de aardemensen tot elkaar beschouwen – het wantrouwen, het vastklampen aan wapenmacht, de leugenachtige propaganda waar mensen zich van bedienen, de geautoriseerde roddel of achterklap die door de pers en door boeken overgebracht wordt, de honger en armoede die jaarlijks miljoenen mensen het leven kosten, alsook het enorm kostbare militarisme en de enorm kostbare bewapening waarvan de kosten via de belasting op de massa neerkomen en deze tot proletariaat maken, maar die ook de mensen in de mooiste dagen van hun jeugd, in de eliteperiode van hun fysieke, zuiver lichamelijke bestaan, tot slaaf maken of onderdrukken en hen dwingen om onderwezen te moeten worden in het vermoorden en doden van hun naaste – dan is het niet moeilijk om te zien dat het huidige leven van miljoenen en nog eens miljoenen aardemensen een winterdag in de grote kosmische kringloop is.

Ons huidige aardeleven vormt slechts een winterse dag in de kosmische kringloop

2. Een inzicht dat de hoogste theoretische natuurkunde van de wetenschap overstijgt

Het huidige leven van de aardemensen is dus in feite kosmisch gezien een grauwe, trieste doordeweekse dag in de winterzone van de grote kosmische kringloop. Als je tot dat inzicht kunt komen en tot je kunt

laten doordringen ben je torenhoog verheven boven de spitsvondige theorieën en formules van de moderne wetenschap wat betreft stof, energie of kosmische stralen, ja, kortom over de fysiek gezien fenomenale theoretische natuurkunde, die desondanks nog niet meer inzicht geeft in de oplossing van het levensraadsel dan dat de hoogste vertegenwoordigers van deze wetenschap, haar voornaamste wereldberoemde namen, in zalige onwetendheid hun kosmische bewusteloosheid onthullen door uit te spreken, dat het volkomen dwaas is om te geloven dat er enig leven na de dood zou zijn, een opvatting die zo diep onder ons ligt dat we die vanuit onze kosmische hemel bijna niet kunnen zien. Dit zeg ik niet om het nut en de zegen te bagateliseren die de fysieke vooruitgang van deze wetenschap tot gevolg kan hebben op de dag dat dit nut en deze zegen in dienst van de liefde komen, maar om te laten zien dat de oplossing van het levensraadsel niet gevonden kan worden buiten een liefdesontwikkeling in onze eigen mentaliteit om. De ontwikkeling van alleen het verstand kan dat onmogelijk doen. De kennis van deze wezens heeft dan ook in eerste instantie de winter, oorlog en daarmee vernietiging en dood in hoge mate bevordert. Het huidige leven van deze wereldberoemde wezens is eveneens een grauwe doordeweekse dag in de winterzone van de kosmische kringloop. De oplossing van het levensmysterie is voor hen nog in de diepste duisternis gehuld.

3. De weg naar het koninkrijk der hemelen is geen stuk theoretische natuurkunde

Nee, de weg naar het koninkrijk der hemelen of de zomer van de kosmische kringloop is geen fysieke rekensom, het is geen stuk theoretische natuurkunde. Het is net als alle andere kringlopen een verandering van klimaat. Net zoals de winterzone van de jaarkringloop niet kan veranderen zonder de klimaatverandering die de lente en de zomer voortbrengt, zo kan de werkelijke beleving van de lente en zomer van de kosmische kringloop door het wezen alleen plaats-

vinden door de eigen mentale klimaatverandering van dit wezen. Het huidige leven is immers voor de massa een grauwe winterdag. Die zal echter veranderen en een lentedag en daarna een zomerdag worden. Het fysieke aardeleven zal daarom een totale verandering van karakter gaan vertonen. Die verandering is al begonnen om zich te laten gelden in de vorm van een pril verlangen naar vrede. Het verlangen om de mensen te verenigen, om alles tot één wereld te maken, het verlangen om de oorlog af te schaffen, het verlangen om in een veel verhevener en mooier bestaansvorm te leven, het verlangen naar een volmaakter leven, het verlangen naar liefde, dat zijn de beginnende levenskrachten, sappen en inwendige functies die altijd optreden in het leven in de winter- en lentezone. Dit innerlijke leven, deze inwendige krachten zorgen er uiteindelijk voor dat de bossen en weilanden groen worden, dat de bloemen gaan geuren en de vogels gaan zingen, ja, dat al het leven ontwaakt en alles bij elkaar het coloriet van de zomer vormt. Diezelfde principes herhalen zich precies zo in de mentale kringlopen. De gistende krachten in het grauwe en trieste mentale winterbestaan van de aardemensen die de lente en de zomer laten ontkiemen en het aardeleven van de wezens van het ene leven naar het andere van een grauwe en trieste winterdag veranderen in een verwarmende en stralende zomerdag, zijn dus uitsluitend hun verlangen naar en het vermogen om de warmte en het licht van de zomer in zichzelf tot ontwikkeling te laten komen. In de mate waarin het wezen zijn naaste kan liefhebben als zichzelf, daarin kan zijn aardeleven een zomerse dag worden in zijn kosmische spiraal of in zijn eeuwige bestaan.

**Het verlangen
naar een
volmaakter
leven, het
verlangen naar
liefde, dat zijn
de beginnende
levenskrachten**

Snowdrops. Handgekleurde collagraaf met
chinecollectie. 44 x 80 cm. Anna Perlin,
Hertfordshire, GB.

4. De liefde voor de naaste is de hoogste bewustzijnslaag en daarom de diepste kern van het leven en de waarheid. Door de liefde wordt het koninkrijk der hemelen beleefd

Daarom ligt er binnen de aardemenselijke mentale sfeer een bewustzijnsgebied vanwaar de weg direct naar de lente en de zomer of het paradijs leidt. Vooral vanuit dit gebied ontstaat en verloopt de relatie tot de naaste. Alleen door de sympathie die we voor onze naaste voelen, kan een hoger bestaansvlak – dus de kosmische lente en de erop volgende zomer – beleefd worden. In de mate waarin dit gevoel het egoïsme of de zelfzucht wegsmelt die immers de vorst en kou van de mentale sfeer is, in die mate ontstaat de beleving van de lente en van de zomer van het leven. Met het smelten van het egoïsme en het hierdoor ontluikende ontstaan van de behoefte en vreugde om andere levende wezens te dienen, begint de winter uit ons huidige aardeleven te verdwijnen. Het is geen grauwe en trieste alledaagse dag in de winterzone van de kosmische kringloop. Het begint een stralende len-

tedag te worden met alle levenschenkende verschijnselen en details. Omdat de liefde de grondtoon van het heelal is, zullen we in de mate waarin deze toon dominant wordt in onze mentaliteit, natuurlijk de absolute waarheid of de diepste kern in alles kunnen voelen. De liefde is juist die diepste kern in alles en iedereen en is daardoor de diepste waarheid. Met deze groeiende liefde in ons eigen innerlijk groeit het erkennen van de waarheid. We zullen onze eigen zon, onze eigen lichtbron worden. En in dit licht gaan we het werkelijke leven beleven. Door dit licht zullen we met eigen ogen het leven en bestaan kunnen zien en beleven als een goddelijke schakel in het goddelijke liefdesplan met het heelal, wat ze in feite zijn. Net zoals we de werkelijkheid en daarmee de absolute waarheid over het materiële vak gaan zien, zo zullen we nu ook in staat zijn de absolute waarheid op het geestelijke vlak te zien. Wat we dan zien, zijn geen illusoire verschijnselen of onlogische fantasieën of versteningen van bijgeloof. Hier zien we alles in relatie tot de Godheid en daarmee tot de werkelijkheid. We zijn verheven boven de wereld van de illusies, boven tijd en ruimte, boven alle primitieve aardemenselijke koude en vorst, boven alle aardemenselijke dodelijke ontplooiingen. We vormen zelf de incarnatie van de kosmische zomer. We zijn de incarnatie van begrip, vergeving, liefkozing en vreugde. We zijn de poort van de inwijding doorgegaan en met alle anderen die deze poort gepasseerd zijn, vormen we nu de stralende en verwarmende zonnen van vreugde en geluk, die tezamen het ware paradijs uitmaken of datgene wat het koninkrijk der hemelen is en wat alle aardemensen zal ontvangen en hun vrede, vreugde en zaligheid zal geven. <<

Het artikel is een weergave van een manuscript dat Martinus geschreven heeft als voorbereiding voor een lezing op het Martinus Instituut te Kopenhagen op 8 januari 1950. Kopjes zijn van Martinus. Correctie door Torben Hedegaard. Goedgekeurd door de Raad op 28 mei 2017. Voor de eerste keer in de Deense Kosmos verschenen in Kosmos nummer 1 2018. Artikel-id: M0474

‘De man uit Scandinavië’

Martin Marinkovic

1980

‘Een kleine man, die zich bij een klein volk daarboven in Scandinavië zal openbaren, zal de mensen gaan onderwijzen in alliefde en gedrag, maar deze man zal vele valse aanhangers en tegenstanders krijgen en zowel voorspoed als tegenspoed ondervinden. De mensen in zijn omgeving zullen niet begrijpen wat echte mensenliefde is. Maar zijn wijsheidsboeken en alle woorden die hij tot de mensen gesproken heeft, zullen bewaard blijven en de mensen zullen gaan inzien wat voor waandenkbeelden ze hadden.’

Zo klinkt de profetie van Mitar Tabaric (1829-1904). Kan deze beschrijving op anderen dan Martinus doelen?

Mitar Tarabic en zijn oom Milos Tabaric, ook een bekend ziener,

woonden in het stadje Kremna in de bergstreek rond de stad Uzice. Ze waren beiden heel bekend als profeten in het toenmalige Servië. Ze hadden een aantal lokale gebeurtenissen en het lot van veel mensen in hun omgeving met minutieuze precisie voorspeld. Voor het Servische koninklijk huis vormden ze een groot probleem, omdat ze twee koningsmoorden (Mihailo en Alexandar Obrenovic) en de ondergang van de dynastie voorspelden. Ze hadden zelfs hun eigen overlijden voorspeld, bijna op de minuut. Mitar had een priester laten roepen om te biechten en een erediens te laten houden, terwijl hij nog in leven was. Vijftien minuten later overleed hij.

Er zijn in Joegoslavië veel boeken over deze twee merkwaardige mannen geschreven, een aantal is in vele oplagen verschenen. Milos en Mitar Tabaric hadden geen enkele opleiding genoten, ze waren beiden analfabeet. In hun tijd was er geen elektriciteit, en waren er geen auto's, raketten of reizen naar de maan en naar andere planeten. Ze hebben radio, tv en computers beschreven en uitvindingen die we vandaag nog niet kennen.

Ik wil vervolgens vermelden met welke precisie zij de gebeurtenissen van de laatste decennia hebben beschreven, zowel in Joegoslavië als op andere plaatsen in de wereld. Joegoslavië werd twintig jaar na de dood van Mitar gevormd. Hij kende de naam ervan dus niet. Daarom noemde hij het hetzelfde als alle andere bondsstaten destijds, namelijk het keizerrijk. Hij beschreef de Tweede Wereldoorlog als volgt (wat er later werkelijke gebeurd is, zet ik tussen haakjes, MM.):

'Na de eerste oorlog zal Oostenrijk verdwijnen en Servië zal groot worden als een keizerrijk. We zullen ons verenigen met onze noordelijke broeders (Kroaten en Slovenen)... Degene die op de troon van ons keizerrijk zit, zal vermoord worden (koning Alexandar Karadordevic werd bij een aanslag in Marseille in 1934 gedood). Het keizerrijk zal dan daarna geregeerd worden door een familielid van de vermoorde keizer (regent Pavle), maar

hij wordt ten val gebracht en de Engelse keizer en keizerin zullen hem redden. Daarna komt de zoon van de vermoorde keizer (de minderjarige Petar Karadordevic) op de troon, maar hij zal maar een paar dagen regeren... Ons gehele keizerrijk zal door vreemde machten bezet worden. En heel Europa valt onder het hoekige kruis (hakenkruis). Rusland voegt zich later bij de oorlog en de Russische troon wordt bezet door een rode tsaar... Later komen er mensen met een rode ster op hun voorhoofd (de partizanen hadden een rode ster op hun muts). Een man met blauwe ogen zal op een wit paard komen en ook op zijn voorhoofd zal er een ster stralen. Hij zal de broeders met elkaar verzoenen, grote legers verzamelen en het land bevrijden (maarschalk Tito)... Rusland en het keizerrijk aan de andere kant van de zee zullen erin slagen samen het gehoekte kruis te verbranden.'

Zelfs de breuk van Joegoslavië met de Sovjet Unie in 1948 wordt door Mitar Tabaric beschreven: *'Deze man met de blauwe ogen en de ster op zijn voorhoofd zal niet van zijn orthodoxe broeders, de Russen, houden. Hij zal hun geen dankbaarheid betonen, ook al waren het de Russen die hem op de troon hebben gezet.'*

Ook heeft Tabaric de dood van Tito voorspeld en gezegd, *'dat er bij hem voor zijn dood een been zou worden afgezet en dat een soort commissie (het collectieve presidentenambt) na hem de macht zou overnemen, maar dat het nooit meer zo zou worden als vroeger.'*

Het is nauwelijks te vatten hoe precies Mitar en Milos Tarabic de toekomst beschrijven, zodat het onmogelijk is om verkeerd te begrijpen, wat ze eigenlijk meenden met de gebeurtenissen die wij beleefd hebben. Het is daarentegen wat moeilijker om de beschrijvingen te begrijpen van gebeurtenissen die wij nog niet beleefde hebben en die in onze toekomst liggen. Maar dat is niet zo gek. Voor ons was duidelijk dat de mensen met de ster op hun voorhoofd partizanen waren. Maar vóór de Tweede Wereldoorlog konden zelfs mensen met een opleiding geloven dat *mensen met een ster op hun voorhoofd* mensen konden zijn met een geboortevlek op hun voorhoofd – of dat het zelfs een aantal geheel niet-aardse wezens waren.

Zowel Milos als Mitar heeft gesproken over gebeurtenissen die vóór ons liggen. De derde oorlog die zal komen is net zo gedetailleerd beschreven. Die komt in het jaar dat er over de rivier de Drina twee parallelle bruggen gebouwd worden bij de plaats Baijna Basta en dat Goede Vrijdag (de orthodoxe) op de dag van Sint Joris valt, de 5e mei. Ze hebben gesproken over strijd in de lucht, een brandende hemel, nieuwe wapens die de mensen niet doden maar bewusteloos maken, over kleine gele mensen die een invasie in Europa plegen, over onbekende epidemieën en over *een klein volk dat tot aan onze grenzen zal komen, ze zal overschrijden en dat niemand ze zal kunnen tegenhouden, want ze zullen groeien als gras op aarde.*

Vele van de profetieën van Milos en Mitar kunnen we begrijpen dankzij de logische verklaringen voor de komende gebeurtenissen van Martinus. Daarom kunnen we hun beschrijvingen van de VN – zowel de Volkerenbond als de latere Verenigde Naties – en de wereldstaat, als ook de tijden waarin er rijken noch armen zijn en alle volken dezelfde godsdienst hebben, dezelfde taal spreken en uitvindingen doen die het gebruik van een energie mogelijk maken *die overal in de lucht is, in alle dingen en in ons zelf en die zo voor het grijpen ligt.*

Mitar en Mikos waren zoals gezegd analfabeet. Hun profetieën werden opgetekend door de priester Zarija in Kremnas. Hij begreep duidelijk niet wat ze bedoelden, wanneer ze over 'twee menselijke gedaanten' spraken (het fysieke en het geestelijke lichaam). Hij begreep Mitars verklaring over reïncarnatie niet en ook niet de verklaring dat de mensen die naar de maan en andere planeten zullen gaan, *daar niet het leven vinden waarnaar ze zoeken, hoewel alles wat ze vinden leven is.*

Dankzij zijn kosmische bewustzijn heeft Martinus logische verklaringen gegeven voor de toekomst, waardoor het gemakkelijker wordt om de profetieën van Kremna te begrijpen. Wie de kosmologie van Marti-

nus kent, zal niet betwijfelen dat de profetieën van Mitar Tarabic verwijzen naar Martinus, wanneer hij *de man uit Scandinavië* beschrijft. Martinus leefde als een gewone kleine man zonder veel publiciteit tijdens zijn leven. Hij kende zowel voorspoed als tegenspoed. En vooral al de wijsheidsboeken en alle lezingen op band van Marinus waar hij ‘tot de mensen spreekt’ tonen aan dat de profetie op niemand anders dan Martinus kan doelen. Dat schrijvers die in hun boeken over de profetie van Kremna hebben geschreven (Kremansko Prorocanstvo) geprobeerd hebben te verklaren dat juist deze profetie op een andere persoon doelt is heel gewoon – zij wisten niet van het bestaan van Martinus. Maar nu is die tijd aangebroken, de geschriften van Martinus worden in Joegoslavië gepubliceerd. *Livets Bog I, Het eeuwige Wereldbeeld I, Het lot van de Mensheid* en *Het ideale Voedsel* zijn vertaald in het Servisch en komen in de loop van dit jaar (1990) uit, hopelijk op tijd, 100 jaar na de geboorte van Martinus op 11 augustus. <<

Over Martin Marinkovic

Een Servische ziener attendeert op een Scandinavische profeet en wordt zelf door een landgenoot in het zonnetje gezet. Van deze landgenoot vond ik het erg karig om alleen zijn naam, Martin Marinkovic, onder het artikel over de ziener te vermelden. Daar doe je de man geen recht mee. Er is wel een foto met hem en andere vertalers tijdens een

vertaalvergadering, ergens rond 2000. Die bijeenkomst was ik al lang vergeten. We zien Martin in het midden (zie foto op de achterkant van deze Kosmos). Van links naar rechts Gerard Oude Groen (Nederlands), Mary McGovern (Engels), André Stroobant (Nederlands), Martin Marinkovic (Servo-Kroatisch), Kurt Gramm (Duits), Martha Font (Spaans), Liesl Lind (Duits) en Ib Schleicher (Esperanto). Voor verdere informatie moest ik te rade gaan bij bekenden in Denemarken en Zweden.

Martin (1934-2004) kwam uit het toenmalige communistische Joegoslavië. Hij is geboren in het plaatsje Kuzmin, dicht bij Pristina, Kosovo. Hij was afgestudeerd leraar Servisch en Frans in 1950 en heeft les gegeven aan middelbare scholen in verscheidene steden (in nu Servië). Tussen 1965 en 1968 was hij twee jaar in Zweden. Terug in Joegoslavië wilde hij daar echter niet blijven vanwege de politieke en economische situatie en vatte het plan op om naar Parijs te vertrekken.

De levensdraad die de Noordse schikgodinnen, de zussen Urd (verleden), Verdandi (heden) en Skuld (toekomst), hadden gesponnen, trok hem echter een heel andere richting op. Dat ging zo. Martin had een geldbedrag dat te klein was om in Parijs te komen. Het was wel voldoende om naar Malmö te reizen. En alzo geschiedde. AD 1970 kwam hij in deze Zuid-Zweedse stad aan samen met zijn zoon Draggan. Zijn eerste vrouw was in 1968 overleden.

Naast het station in Malmö lag een groot hotel. Daar vroeg Martin of er een baantje voor hem was. Hij kon in dienst komen als ober, als hij met een aantal borden soep kon lopen. Thuis ging Martin oefenen door met een aantal borden met water de trap op en neer te lopen. Na een paar dagen oefenen kreeg hij het baantje. Begin 70-er jaren werd op de lagere school eigen-taalonderwijs aan vluchtelingen uit Joegoslavië in Zweden verplicht. Martin was een van de eerste onderwijzers en heeft

mede het curriculum ontwikkeld. In 1977 kreeg hij een baan als redacteur/journalist bij de officiële Servo-Kroatische Omroep in Zuid-Zweden. Bovendien richtte hij een tweewekelijkse krant op voor uitgeweken landgenoten.

In 1980 kwam Martin in aanraking met het werk van Martinus en werd daar diep door geraakt. Na de lezing stapte hij op het echtpaar Karin en Stellan Linde af. Direct besloot hij om het werk van Martinus toegankelijk te maken voor zijn landgenoten. Op een bijna obsessieve manier, lijkt het wel, sloeg hij aan het vertalen. Niet tot groot enthousiasme van zijn vrouw. Was zij daarom met hem getrouwd? Een situatie die herkenbaar is uit het werk van Martinus. Interesses van de ene partner hoeven niet direct de belangstelling van de andere partner te hebben en kunnen jaloezie en irritatie bij die partner wekken. Voor ons aardemensen geldt dat na de verliefdheid of de wittebroodsweken die langer of korter kunnen duren, – in het Deens worden ze zelfs

wittebroodsdagen genoemd – in een relatie allerlei interesses de aandacht kunnen opeisen, die ten koste gaan van het huwelijkleven. Als oplossing raadde vriendin Karin Linde mevr. Marinkovic aan om het werk van Martinus te gaan lezen om haar man weerwoord te kunnen geven. Het resultaat was dat zij zelf zo enthousiast werd dat zij, ook lerares, ging helpen met corrigeren.

Karin vertelde dat zij met Martin de afspraak had dat hij altijd haar hulp kon inroepen bij het vertalen. Dat was onder meer nodig voor de vele Bijbelcitaties waar Martin, opgegroeid in een communistisch land, moeite mee had. Martin deed vaak een beroep op Karin. En omdat hij in zijn ijver de tijd kon vergeten, als hij ook 's nachts bezig was, ging bij haar de telefoon soms erg laat 's avonds, schrijft Karin. Of bedoelde zij 'heel vroeg'?

Tot vlak voor zijn dood bleef Martin bezig en het lukte hem om alle destijds gepubliceerde literatuur van Martinus te vertalen. Om de boeken te laten

drukken verkocht Martin zijn huis en verhuisde naar een appartement. Het vrijgekomen kapitaal kon de druk bekostigen. Via een broer die officier was bij defensie, gebeurde dat in de militaire drukkerij, het goedkoopste alternatief. De tijd was echter niet rijp, de verkoop liep slecht. De boeken van Martinus zijn nu eenmaal geen bestsellers. Uiteindelijk zijn de Servisch-Kroatische vertalingen gedoneerd aan een aantal bibliotheken. De Zweedse en Deense originelen gingen naar de faculteit Scandinavische studies in Belgrado. Tegenwoordig kunnen boeken gelukkig in heel kleine oplagen worden gedrukt. Toch was Martinus er erg voor, dat zijn werk vertaald werd. Het was goed als de vertalingen klaar lagen. Dan konden ze gedrukt worden zodra er interesse voor was. Maar daar moesten de mensen door crises en problemen wel eerst rijp voor worden.

Martin stierf op 24 april 2004 in Malmö. Hij werd begraven in Belgrado. Na zijn overlijden bracht Karin de twee CD's met al Martins

vertalingen naar het Instituut in Kopenhagen.

Karin schrijft bijna twintig jaar na zijn overlijden dat Martin nog steeds wordt gemist, een geweldige mens en vriend. Ik zou daar wel aan willen toevoegen – zonder dat ik hem echt gekend heb – dat hij een intellectuele reus was. Vanwege zijn vertaalwerk, lesgeven en journalistieke werk.

Wat ik ook frappant vind is, dat hij Joegoslavië verliet om het beter te krijgen, uit egoïstische motieven eigenlijk, en dat hij zijn leven afsloot met een enorm altruïstisch monument, alle boeken van Martinus in het Servo-Kroatisch.

Andreas Strobant

N.B. Er is op YouTube een video over Martin Marinkovic met een dankwoord van Ole Therkelsen uit 2008 (in het Deens):

<https://youtu.be/G55WzfAa7Js>

<https://youtu.be/57J6MOg5t3o>

Met dank aan:
Draggan Marinkovic
Karin Linde
Ole Therkelsen

Uit het boek: *Het geïntellectualiseerde Christendom*

Martinus

Hoofdstuk I

De wederkomst van Christus

Wat maken de mensen in de 20ste eeuw mee?

9. Wat beleeft de mensheid nu in de twintigste eeuw? Is dat niet de vervulling van de aankondiging van de dag des oordeels of de godenschemering? Is het niet zo dat miljoenen mensen elkaar vermoorden? Maken de mensen ook niet miljoenen mensen tot ongelukkige invaliden, die hun dagelijkse fysieke leven alleen met behulp van krukken en kunstledematen in stand houden? Duizenden lijden aan ongeneeslijke ziekten, mensen zijn indirect slachtoffer van de sabotage van de eigen levenskracht van de aarde door de mensen. De aarde is het levende en gezonde organisme van een macrowezens, waar binnenin alle levende wezens op aarde microwezens en tussenkosmische wezens zijn. Worden die in hun normale levensfuncties belemmerd, dan zal het macrowezens zich in overeenkomstige mate ziek voelen. Zijn veel menselijke organismen niet dood, omdat hun microwezens niet functioneren zoals ze moeten? Waarom zou dat anders zijn voor de aarde die een levend wezen is in haar hoger spiraal? De mensen zijn

Kerncentrale Borssele
Bron: NOS

in staat om de kringloop van de levenskracht van de aarde te saboteren. Ze hebben daardoor toegang tot een kracht die een miljoenen malen grotere capaciteit heeft dan hun eigen kleine microscopische kracht, maar ze weten nog helemaal niet wat ze doen of wat voor gevaar hun boven het hoofd hangt. De mensen geloven dat ze deze kracht kunnen gebruiken als dagelijkse energiebron voor hun industrie en overige behoeften aan kracht en energie in plaats van de door de natuur bedoelde krachtbronnen water, lucht, kolen, olie en elektriciteit. Deze stoffen blokkeren de stofkringloop van de aarde niet zoals het afval van de levenskracht van de aarde, afval dat uit de kringloop wordt gehaald en zich daarom ophoopt. Wat voor goed doet dat voor de gezondheid van de aarde, ook al kan men dit afval gedurende een beperkte tijd een geïsoleerde graf geven? Hoe moet dat met de levensmogelijkheden van de levende wezens in het gebied van dit graf, als het levensgevaarlijke afval de vergankelijkheid of de afbraak van het isolatiemateriaal overleeft, of dat nu in de zee of op het land is? We

#9 zien hier de eigenlijke culminatie van het duivelsbewustzijn. We zijn al lang culminerende uitbraken gaan beleven van iets wat het contrast is tot het Gods beeld waarnaar de mensen geschapen gaan worden.

Kwade ervaringen en goede ervaringen. Duivelse ervaringen en goddelijke ervaringen. Het lotselement. De talentzaadjes van het leven. Gods bewustzijnsoccean

10. God laat het levende wezen de duisternis niet beleven om er een culminerend duivelswezen van te maken, maar uitsluitend om er een godmens naar zijn eigen beeld van te maken. Hoe zouden de onvolmaakte mensen te weten kunnen komen dat hun bewustzijn een duivelsbewustzijn was, als ze niet de gelegenheid kregen om dit te ervaren? Ervaringen of belevingen geven kennis of verstand, maar de structuur van het heelal is zo ingericht dat de wezens zelf de oorzaken

Citaat

In de mate waarin het wezen zijn naaste kan liefhebben als zichzelf, daarin kan zijn aardeleven een zomerse dag worden in zijn kosmische spiraal of in zijn eeuwige bestaan.

Martinus

voor hun eigen ervaringen moeten voortbrengen. Alle levende wezens zijn zodoende de kosmische oorzaak voor hun eigen ervaringen, wat voor soort die ook mogen zijn. Er zijn twee soorten oorzaken. De ene soort kunnen we de kwade noemen en de andere soort kunnen we de goede noemen. Wat zijn de gevolgen van de kwade oorzaken? Dat zijn alle manifestaties die de beleving van welzijn, alliefde en zaligheid van het levende wezen tegenwerken of vernietigen. Die ervaringen zijn de culminatie van duivelsbewustzijn en die vormen ook de hel. Wat zijn de gevolgen van de goede oorzaken? Dat is het culminerend mensensbewustzijn dat volschapen is naar Gods beeld, als zijn gelijkenis. Dat is de liefde waarmee men met geheel zijn hart, met geheel zijn ziel en geheel zijn verstand God liefheeft (Matth. 22:37). We kunnen dus twee soorten ervaringen opdoen, de kwade en de goede. We kunnen deze ervaringen in hun culminatietijdperken ook duivelservaringen en godservaringen noemen. Deze twee grote ervaringsakten zijn Gods garantie voor het eeuwige voortbestaan van het heelal als een levend wezen, dat wil zeggen de onwankelbare garantie voor het identiek-zijn van de almachtige, alwetende en alliefdevolle God met de oneindigheid en eeuwigheid van het leven.

Maar wat verstaan we dan onder leven? Het leven is iets wat beleefd wordt. Maar wie of wat beleeft er dan? Dat is een Iets wat niet uit stof of materie bestaat, het is dus immaterieel, maar het vormt toch 'Iets wat is'. Het is het levende in de levende wezens. Het treedt op als een onzichtbare oorsprong in ieder levend wezen en wordt zijn Ik genoemd. Dit immateriële Ik herbergt de talentzaadjes voor elke manifestatie of schepping en elke levensbeleving. Deze talentzaadjes zijn ook ontoegankelijk voor waarneming. Ze kunnen uitsluitend gekend worden aan de waarnemings- of levensbelevingsorganen of lichamen waarmee het Ik zich in uit materie geschapen organen manifesteert. Omdat dit Ik op andere plaatsen in mijn werk besproken is, zullen we er hier niet zo diep op ingaan. We willen alleen even meedelen dat deze talentzaadjes van het leven bestaan uit de oerbe-

#9 geerte, de moederenergie, de instinctenergie, de zwaarte-energie, de gevoelsenergie, de intelligentie-energie, de intuïtie-energie en de herinneringsenergie. Deze talentzaadjes zijn immaterieel net zoals het Ik. Ze worden alleen gekend door hun werkingen. Ze worden samen met het Ik als het begrip het lotselement aangeduid. Elk levend wezen heeft zo'n lotselement. Als het niet met zo'n element verbonden was, kon het onmogelijk als een levend wezen verschijnen. Al deze samengevoegde lotselementen vormen samen een bewustzijnsocceaan. Deze bewustzijnsocceaan is niets minder dan het bewustzijn van de almachtige God. Het bewustzijn van deze almachtige God bestaat dus uit de lotselementen van alle levende wezens. Die zijn eveneens met elkaar verbonden niet door stof of materie maar door iets wat alleen als 'Iets wat is' aangeduid kan worden.

Het stof- of materievrije heelal. De gouden glorie. De zetel voor al het immateriële 'iets wat is'. Het levende in de levende wezens

II. Het kan misschien vreemd op de studerende overkomen om details beschreven te zien die niet uit stof bestaan. Maar omdat de gevolgen van deze details door de ontwikkelde onderzoeker helemaal tot in hun immateriële verschijningsvorm waargenomen kunnen worden en geconstateerd kan worden dat daar in dit immateriële de ware oorzaak van de talentzaadjes van het bewustzijn ligt, moeten we wel erkennen dat het bestaan van dit niet waarneembare Iets een feit is. We zijn hier bij een deel van het heelal gekomen dat niet uit stof bestaat. Het bestaat uit iets wat niet door voorafgaand denken geschapen of geprogrammeerd is. Alle details hier hebben eeuwig bestaan en zullen in alle eeuwigheid blijven bestaan. We zijn hier bij het eigenlijke scheppende principe gekomen. Hoe zou het scheppingsprincipe en daarmee schepping kunnen ontstaan als er een tijd geweest was toen er geen scheppingsprincipe bestond? Kan een trein zichzelf maken? Is dat met vliegtuigen of auto's niet net zo? Kunnen paleizen, huizen of hutjes zichzelf bouwen? Kunnen bijvoorbeeld literatuur,

boeken en sprookjes zichzelf schrijven? Onthult niet alles wat er aan fysieke dingen geschapen is onomstotelijk een schepper? Omdat het gehele heelal één grote scheppingssocean blijkt te zijn, moet er dus een schepper achter het heelal staan. Wie is deze schepper van wie het gehele heelal zijn organisme of lichaam is? Die schepper bestaat uit de Ikken van alle wezens die de volmaakte mensen naar Gods beeld, als zijn gelijkenis geworden zijn. Al deze wezens zijn Christuswezens. Ze zijn zoals we al aangerood hebben, alwetend, almachtig en alliefdevol.

[Zonder het Ik] is het geen levend wezen. Ik heb het daarom het levende in het levende wezen genoemd. Het komt in deze toestand voor als een absolute stilstand of als het vaste punt waar alles in het heelal zich om beweegt. In deze gouden glorie laat een nieuwe glorie zich gelden. Die vertoont zich als culminerend licht en dat is het begin van wat wij geest noemen. Met de verbinding van deze geest met de kosmische talentzaadjes van de Christuswezens kon het wezen beweging in gang zetten. Dat is datgene wat we als gedachtenstof kennen. Maar we moeten hier begrijpen dat er geen enkele beweging op gang zal komen, die is er in alle eeuwigheid geweest. Die kan alleen aan de gang gehouden worden.

Er is in alle eeuwigheid beweging in het heelal geweest en die zal in alle eeuwigheid aan de gang blijven. Zij kan beginnen noch ophouden. Zij kan alleen aan de gang gehouden worden, dat betekent in leven gehouden worden. De gouden glorie is de enige plaats waar geen beweging bestaat. We moeten dus begrijpen dat alles wat we als glorie betitelen het vaste punt is. Er kunnen alleen veranderingen in de beweging plaatsvinden en deze veranderingen in de beweging noemen we schepping.

>>> WORDT VERVOLGD

De Achterkant

V.l.n.r.: Gerard Oude Groen, Mary McGovern, André Stroobant, Martin Marinkovic, Kurt Gramm, Martha Font, Liesl Lind en Ib Schleicher.

Klint 2024

Internationale weken in Martinus Centrum Klint 2023
van zondag 23 juli t/m vrijdag 4 augustus

Week 5: zo 28 juli - vr 2 aug. – Inspiratie en levensvreugde

Week 6: zo 4 aug. - vr 9 aug. – Van krijgkunst naar levenskunst

Reserveren via tel. 00 45 3834 6280, ma t/m do 13.00 - 16.00 uur,
vrij 9.00 - 12.00 uur, of e-mail info@martinus.dk

